

TEBLİĞ

Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)’ndan:

**KONAKLAMA VERGİSİ UYGULAMA
GENEL TEBLİĞİ**

5/12/2019 tarihli ve 7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 9 uncu maddesiyle 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun yeniden düzenlenen 34 üncü maddesinde ihdas edilen konaklama vergisi, 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 61 inci maddesiyle değiştirilen 7194 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükmüne göre 1 Ocak 2023 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

Bu Tebliğin konusunu, konaklama vergisinin uygulamasına dair açıklamalar ile usul ve esaslarının belirlenmesi oluşturmaktadır.

I- VERGİNİN KONUSU

6802 sayılı Kanunun (bundan sonra Kanun olarak ifade edilecektir) 34 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca konaklama vergisinin konusunu, otel, motel, tatil köyü, pansiyon, apart otel, misafirhane, kamping, dağ evi, yayla evi gibi konaklama tesislerinde verilen geceleme hizmeti ile bu hizmetle birlikte satılmak suretiyle konaklama tesisi bünyesinde sunulan diğer tüm hizmetler (yeme, içme, aktivite, eğlence hizmetleri ve havuz, spor, termal ve benzeri alanların kullanımı gibi) oluşturur. Geceleme hizmetinin; sağlıklı yaşam tesisleri, eğlence merkezleri gibi tesislerin bünyesinde sunulması, vergilendirmeye etki etmez.

Mezkûr fıkra, konaklama tesisleri bakımından bir sınırlandırma bulunmamakta olup, tesisin; türü, sınıfı, niteliği, ilgili mevzuatta yer alan tarif ve tanımlamaları ve ilgili mevzuata göre turizm işletmesi belgesi ve/veya işyeri açma/işletme belgesi olup olmadığına bakılmaksızın, konaklama hizmeti sunan bütün tesislerde verilen yukarıda sayılan hizmetler vergiye tabidir.

Buna göre;

1) 31/5/2019 tarihli ve 1134 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile yürürlüğe konulan Turizm Tesislerinin Niteliklerine İlişkin Yönetmelikte yer alan;

- Konaklama tesisleri kapsamında düzenlenen oteller, tatil köyleri, butik oteller, özel konaklama tesisleri, moteller, pansiyonlar, apart otellerde,
- Sağlık tesisleri kapsamında düzenlenen sağlıklı yaşam tesisleri ile bünyesinde konaklama tesisi bulunan termal tesislerde,
- Kırsal turizm tesisleri kapsamında düzenlenen çiftlik evi, köy evi, yayla evi, dağ evi, kampingler, konaklama amaçlı mesire yerlerinde,
- Muhtelif başlıklarda düzenlenen tesislerden (turizm kompleksleri, tatil merkezleri, eğlence merkezleri, personel eğitim tesisleri, özel tesisler gibi) geceleme hizmeti de sunan diğer tesislerde,

2) Her ne ad altında ve sürede olursa olsun kamu ya da özel sektörün tasarrufunda olan yerlerde personelin konaklaması için ayrılan (lojman olarak tahsis edilenler hariç) misafirhane, konukevi, dinlenme tesisi, kamp gibi tesislerde,

3) İlgili mevzuata göre işletilen uygulama otellerinde,

4) Yukarıda sayılanlar dışında kalan, turizm işletmesi belgesi ve/veya işyeri açma/işletme belgesi olup olmadığına bakılmaksızın geceleme hizmeti sunan diğer tüm tesislerde, verilen geceleme hizmetleri ve bu hizmetle birlikte satılmak suretiyle konaklama tesisi bünyesinde sunulan diğer tüm hizmetler vergiye tabidir.

Herhangi bir geceleme hizmeti sunulmayan, mola noktaları gibi tesislerde verilen hizmetler ise vergiye tabi değildir.

24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde tanımlanan sosyal hizmet kuruluşlarınca korunmaya, bakıma ve yardıma ihtiyacı olanlara verilen geceleme hizmetleri verginin konusuna girmez.

Konaklama vergisinin uygulanmasında hizmetten yararlananın uyruğuna ya da mukimlik durumuna bakılmaz.

A. Konaklama Tesislerinde Verilen Geceleme Hizmeti

Konaklama tesislerinde verilen geceleme hizmeti vergiye tabidir. Geceleme hizmeti, konaklama tesislerinde oda veya yer tahsis etmek suretiyle verilen, tesiste günlük yatma, barınma ve kalma hizmetini ifade eder. Konaklama tesisi bakımından, geceleme hizmetini ifa etmeye yönelik odanın (birden fazla kişinin bir arada konaklayabildiği odalarda yatağın) kişinin tasarrufuna bırakılması ile birlikte hizmet sunumu başlamış olur. Günlük geceleme hizmetinde kişinin geceleme hizmetini tamamlamaksızın tesisten ayrılmasının vergilendirmeye tesiri yoktur. Birden fazla günü kapsayan geceleme hizmetinde fiilen hizmetin sunulduğu günler esas alınır; geceleme hizmetinin sunulmadığı günler için vergi aranmaz.

Örnek 1: (A) kişisi 24/5/2023 günü öğleden sonra (B) konaklama tesisine geceleme amacıyla bir günlüğüne giriş yapmış, kendisine tahsis edilen odaya yerleşmiştir. Aynı günün akşamı geceleme bedelini ödeyerek tesisten ayrılmıştır. Bu durumda, geceleme tamamlanmamış olsa dahi, konaklama faturasında konaklama vergisi hesaplanacaktır.

Örnek 2: (C) kişisi, (D) oteline 1/7/2023-8/7/2023 tarihleri arasındaki 7 gece boyunca konaklamak amacıyla giriş yapmış, 4/7/2023 günü sabahında yalnızca 3 günlük geceleme bedelini ödeyerek tesisten ayrılmıştır. Bu durumda, tesise giriş sırasında müşteriyle anlaşılan konaklama süresi dikkate alınmaksızın kişinin tesiste gecelediği günler için vergi hesaplanır.

Kampinglerde, konaklayanların geceleme ihtiyaçlarını kendi imkânlarıyla karşılayıp karşılamaması veya geceleme, işletmeye ait olsun olmasın çadır, çadır-araba, çekme karavan, motokaravan, bungalov gibi ünitelerde yapılması, hizmetin geceleme hizmeti mahiyetini etkilemez.

B. Geceleme Hizmetiyle Birlikte Sunulan Diğer Hizmetler

Konaklama tesislerinde geceleme hizmetiyle birlikte satılmak suretiyle konaklama tesisi bünyesinde sunulan diğer tüm hizmetler konaklama vergisine tabidir. Buna göre, geceleme hizmetiyle birlikte konsept olarak pazarlanmak ve/veya satılmak suretiyle konaklama tesisi bünyesinde sunulan yeme, içme, aktivite, eğlence hizmetleri ve havuz, spor, termal ve benzeri alanların kullanımı gibi tüm hizmetler konaklama vergisine tabidir. Bu çerçevede, oda+kahvaltı, yarım pansiyon, tam pansiyon, her şey dahil, ultra her şey dahil ve benzeri adlar altında pazarlanan ve/veya satılan ve tesis bünyesinde geceleme hizmetinin yanı sıra konsept kapsamında verilen tüm hizmetler verginin konusuna girmektedir.

Ayrıca, konaklama tesisinin türü, sınıfı, niteliği, bulunduğu yöre ve benzeri hususlar dikkate alınarak geceleme hizmeti kapsamında verilmesi ve geceleme hizmetine dâhil edilmesi mutlak olan tüm hizmetler, geceleme hizmetinden bağımsız olarak ayrıca fiyatlandırılmalı ve bedeli konaklayandan ayrıca tahsil edilse dahi vergiye tabidir.

Konaklama tesisi tarafından geceleme hizmetinin yanı sıra tesis bünyesinde konaklayana sunulan yeme, içme, eğlence hizmetleri ve benzeri diğer hizmetlerin geceleme hizmetiyle beraber sunulan hizmetlerden olup olmadığının tespitinde, bu hizmetlerin ilan, reklam, rezervasyon, satış ve/veya pazarlama safhasında geceleme hizmetinden ayrı tutulup tutulmadığı, kapsamı önceden belirlenmiş bir konaklama konsepti dâhilinde sunulup sunulmadığı veya tesiste geceleme diğer hizmetlerden istifade edilmeksizin mümkün olup olmadığı gibi hususlar dikkate alınır. Konaklama vergisi mükellefince, verilen hizmetin kapsamını ve konaklayanın hangi konseptte söz konusu hizmeti aldığını tevsik eden bilgi ve belgelerin (ilan, reklam, ön sözleşme, teklif, rezervasyon, sözleşme ve benzeri) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun muhafaza ve ibraz hükümleri gereğince muhafaza edilmesi ve talep edilmesi halinde ibrazı zorunludur.

Geceleme hizmetiyle birlikte sunulan diğer hizmetlerin, tesisin kendi imkânlarıyla veya tesis tarafından kısmen ya da tamamen tesis bünyesi dışından temin edilerek sunulmasının vergi uygulamasına etkisi yoktur.

Konaklama tesisinde konaklamayanlara (geceleme hizmeti almayanlara) verilen hizmetler vergiye tabi değildir.

Geceleme hizmetiyle birlikte pazarlanmak ve/veya satılmak suretiyle tesis bünyesinde sunulan hizmetler, düzenlenen faturada ayrıca gösterilmesine ya da bu hizmetler için ayrıca fatura düzenlenmesine bakılmaksızın, konaklama vergisine tabidir.

Tesis bünyesi dışındaki hizmetleri de kapsayacak şekilde yapılan (örneğin; ulaşım, transfer, gezi, rehberlik, müzelere giriş ve benzeri hizmetleri içeren) konsept satışlarda, her bir hizmetin mahiyeti ve tutarının açıkça gösterilmesi suretiyle konaklayana tesis bünyesi dışında sunulan hizmetler için ayrıca fatura düzenlenmesi veya bu hizmetlere ilişkin bedellerin konaklama hizmeti nedeniyle düzenlenecek faturada ayrıca gösterilmesi halinde bu hizmetler üzerinden konaklama vergisi hesaplanmaz. Bu durumda, vergi, sadece konaklama hizmetleri üzerinden alınır.

Konaklama tesislerinde geceleme hizmetinden bağımsız olarak sunulan sünnet, düğün, kokteyl, toplantı, kongre, sempozyum ve benzeri organizasyon hizmetleri verginin kapsamında değildir. Söz konusu organizasyon hizmetlerinin konaklamayı içerecek şekilde sunulması halinde, düzenlenen faturada organizasyon hizmetinin mahiyeti ve tutarının açıkça gösterilmesi veya bu hizmet için ayrıca fatura düzenlenmesi halinde bu hizmetler üzerinden konaklama vergisi hesaplanmaz. Bu durumda vergi, sadece konaklama hizmetleri üzerinden alınır.

Örnek 1: Pansiyon işleten (A), oda+kahvaltı konaklama seçeneğinde yer alan kahvaltı hizmetini, düzenlediği konaklama faturasında ayrıca gösterse ya da bu hizmet için ayrıca fatura düzenlese dahi, geceleme hizmetiyle birlikte pazarlanmak veya satılmak suretiyle tesis bünyesinde sunulan söz konusu hizmet konaklama vergisine tabidir.

Örnek 2: Özel konaklama tesisi işleten (B) tarafından, Kapadokya’da bulunan tesisinde üç gece her şey dahil konaklama ile birlikte tesis bünyesi dışında sunulacak balon turu satışında, balon turu için konaklayana ayrıca fatura düzenlenmesi veya balon turuna ilişkin bedelin konaklama faturasında ayrıca gösterilmesi halinde, konaklama hizmetinden bağımsız olarak faydalanan ve tesis bünyesi dışında sunulan söz konusu hizmetten dolayı konaklama vergisi hesaplanmaz.

Örnek 3: Motel işleten (C) tarafından, tesiste konaklayanlara tesisin bünyesinde bulunan kuru temizleme ünitesinde verilen ve parça başına ayrıca fiyatlandırılıp konaklayana bedeli mukabili sunulan kuru temizleme hizmetleri, geceleme hizmeti ile birlikte satılmaması durumunda vergiye tabi değildir. Ancak, konaklayana konaklama hizmet

bedeline dâhil edilmek suretiyle birlikte sunulan kuru temizleme, yıkama, kurutma, ütöleme gibi hizmetler için konaklama vergisi hesaplanır.

Örnek 4: Tatil köyü işleten (D) tarafından, tesisin bünyesinde bulunan eğlence salonunda verilen ve ayrıca fiyatlandırılıp konaklayana bedeli mukabili sunulan eğlence hizmetleri, geceleme hizmeti ile birlikte satılmaması durumunda konaklama vergisine tabi değildir. Diğer taraftan, konaklayana konaklama bedeline dahil edilerek konsept dahilinde sunulan bu türden eğlence hizmetleri vergiye tabidir.

Örnek 5: Butik otel işleten (E) tarafından, otelin bünyesinde bulunan restoranda otelde konaklamayanlara bedeli mukabili yemek hizmeti verilmesi halinde, bu hizmet konaklama vergisine tabi değildir.

Örnek 6: Termal otel işleten (F) tarafından, otelin bünyesinde bulunan SPA ve yüzme havuzu alanlarında, otelde konaklamayanlara günübirlik hizmet verilmesi halinde bu hizmet konaklama vergisine tabi değildir.

II- VERGİYİ DOĞURAN OLAY

Kanunun 34 üncü maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, konaklama vergisinde vergiyi doğuran olay, verginin konusuna giren hizmetlerin sunulması ile meydana gelir.

Bedelin bir kısmının veya tamamının hizmetin sunumundan önce veya sonra tahsil edilmesinin veya hiç tahsil edilmemesinin vergiyi doğuran olaya tesiri yoktur.

Hizmetin sunulmasından önce fatura veya benzeri belgeler düzenlenmesi hallerinde vergiyi doğuran olay gerçekleşmez.

Dolayısıyla, 5/10/2007 tarihli ve 26664 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliğinde tanımlanan seyahat acentalarına (bundan sonra acenta olarak ifade edilecektir) yapılan satışlarda, acentaya satış aşamasında vergi doğmaz. Aynı şekilde acentanın satışı aşamasında da konaklama tesisi işleticisi bakımından vergiyi doğuran olay gerçekleşmez.

Buna göre, gerek acentalar üzerinden gerekse doğrudan konaklama tesisleri tarafından satışa konu edilen hizmetlerde, hizmetin konaklayana sunulması ile vergiyi doğuran olay gerçekleşir.

Birden fazla vergilendirme dönemine sirayet eden hizmetlerde, ilgili vergilendirme dönemlerinde verilen hizmetler bakımından, konaklama hizmetinin bitiş (tesisten çıkış) tarihinin hizmet sunumundan önce belli olması durumunda hizmetin son gününün (çıkış günü) rastladığı vergilendirme dönemi, böyle bir belirleme olmaması halinde ise hizmetin sunumunun yapıldığı günlere ilişkin her vergilendirme döneminin son günü itibarıyla vergiyi doğuran olay gerçekleşmiş sayılır.

Tesis işletenlerin ve yakınlarının veya işletme personelinin konaklama hizmetlerinden karşılıksız olarak yararlandırılması ya da diğer şahıslara promosyon, eşantyon, hediye, tanıtım ve benzeri adlar altında bedelsiz olarak konaklama hizmetleri sunulması hallerinde de vergiyi doğuran olay gerçekleşmiş sayılır. Ancak, konaklama tesisi bünyesinde, tesis personelinin yalnızca kendi kullanımı için tahsis edilmiş yerlerde geceleme bu kapsamda değerlendirilmez.

III- VERGİNİN MÜKELLEFİ

Kanunun 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, konaklama vergisinin mükellefi verginin konusuna giren hizmetleri sunanlardır.

Dolayısıyla konaklama vergisinin mükellefi, konaklama hizmetlerinin sunulduğu tesisi fiilen işletenlerdir. Tesisin mülkiyetinin işletene ait olup olmamasının, tesisin kamu veya özel sektör, gerçek veya tüzel kişiler ya da tüzel kişiliği bulunmayan teşekküller tarafından işletilmesinin mükellefiyete tesiri yoktur.

Konaklama vergisi mükellefiyeti, konaklama tesisinin tamamen veya kısmen işletmeye hazır hale getirilmesiyle birlikte faaliyete başlanılmasından önce tesis ettirilir.

Mükellefiyet, konaklama tesisi işletenin katma değer vergisi (KDV) yönünden bağlı olduğu vergi dairesince, KDV mükellefiyeti bulunmayanlar bakımından ise tesisin bulunduğu yer vergi dairesince tesis edilir.

KDV mükellefiyeti bulunmayanların aynı il sınırları içindeki aynı veya farklı vergi dairelerinin yetki alanında bulunan tüm konaklama tesisleri için, talep etmeleri durumunda, ilgili Vergi Dairesi Başkanlığı (bulunmayan illerde Defterdarlık) tarafından uygun görülecek vergi dairesince tek mükellefiyet tesis edilebilir.

IV- İSTİSNALAR

A. Öğrenci Yurtları, Pansiyonları ve Kamplarında Öğrencilere Verilen Hizmetler

Kanunun 34 üncü maddesinin yedinci fıkrasının (a) bendine göre, öğrenci yurtları, pansiyonları ve kamplarında öğrencilere verilen hizmetler vergiden müstesnadır. Buna göre, istisna, ilgili mevzuat hükümlerine göre öğrencilere barınma hizmeti sunmak amacıyla işletilen öğrenci yurdu veya pansiyonları ile münhasıran öğrencilerin sosyal, kültürel, sanatsal ve sportif faaliyetlerde bulunabildiği öğrenci kamplarında sunulan hizmetler için uygulanır.

Yukarıda sayılan yerlerde arızı olarak öğrenci olmayanlara verginin konusuna giren hizmetlerin sunulması durumunda, söz konusu satışlar için istisna uygulanmaz. Vergiye tabi bu işlemler sadece işlemin gerçekleştiği dönemler için verilecek Konaklama Vergisi Beyannamesi ile beyan edilir.

B. Diplomatik İstisna

Kanunun 34 üncü maddesinin yedinci fıkrasının (b) bendine göre, karşılıklı olmak kaydıyla yabancı devletlerin Türkiye’deki diplomatik temsilcilikleri, konsoloslukları ve bunların diplomatik haklara sahip mensupları ile uluslararası

anlaşmalar gereğince vergi muafiyeti tanınan uluslararası kuruluşlar ve mensuplarına verilen hizmetler vergiden müstesnadır.

Bu hüküm uyarınca, diplomatik temsilcilikler ve konsolosluklar ile bunların diplomatik haklara sahip mensuplarına yönelik istisna uygulaması karşılıklılık ilkesi çerçevesinde yürütülür.

İstisnadan yararlanan kişi ve kuruluşlara Dışışleri Bakanlığınca, konaklama vergisi istisnasından yararlanacaklarını gösteren bir belge verilir ve Dışışleri Bakanlığınca verilen belge konaklama vergisi mükellefine ibraz edilerek bu işlemde konaklama vergisi uygulanmaması talep edilir.

Konaklama vergisi mükellefince, kendilerine ibraz edilen belgedeki bilgilere, düzenledikleri faturada yer verilir. Bu suretle yapılan konaklama hizmeti için konaklama vergisi hesaplanmaz ve tahsil edilmez.

Konaklama vergisi mükellefince, bu kapsamda verilen hizmete ait bilgiler ile bedeli, hizmetin ifa tarihi ve konaklayana ait bilgilerin yer aldığı ve yanına kaşe tatbik edilerek imzalanan söz konusu belgenin bir fotokopisi, Vergi Usul Kanununun muhafaza ve ibraz hükümleri gereğince muhafaza edilir ve talep edilmesi halinde ibraz edilir.

Konaklama vergisi mükellefleri, diplomatik istisna kapsamındaki hizmetlerine ilişkin düzenledikleri faturada “Gider Vergileri Kanununun 34 üncü Maddesinin 7 nci Fıkrası Kapsamında Konaklama Vergisi Hesaplanmamıştır.” şerhi ile söz konusu istisnayı gösterir.

İstisna kapsamında sunulan hizmetler, Konaklama Vergisi Beyannamesinde “Diplomatik İstisna” bölümünde beyan edilir.

Konaklama vergisi mükelleflerince ayrıca, beyannamenin “Ekler” bölümünde yer alan “Diplomatik İstisna” tablosuna, Dışışleri Bakanlığınca verilen belgeye ilişkin bilgiler, istisnalı hizmete ait fatura bilgileri ile Gelir İdaresi Başkanlığınca istenebilecek diğer bilgiler girilir.

V- MATRAH, ORAN VE YETKİ, VERGİNİN BELGELERDE GÖSTERİLMESİ

A. Matrah

Kanunun 34 üncü maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca, konaklama vergisinin matrahı, verginin konusuna giren hizmetler karşılığında, KDV hariç, her ne suretle olursa olsun alınan veya bu hizmetler için borçlanılan para, mal ve diğer suretlerde sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaat, hizmet ve değerler toplamıdır.

Buna göre, konaklama vergisi matrahına KDV dahil edilmez.

Sunulan konaklama hizmetlerine ilişkin vade farkı, fiyat farkı, kur farkı, faiz, prim gibi çeşitli gelirler ile benzer adlar altında sağlanan her türlü menfaat, hizmet ve değerler de matraha dâhildir.

Bedelin döviz ile hesaplanması halinde döviz, vergiyi doğuran olayın meydana geldiği tarihte geçerli olan Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası döviz alış kuru üzerinden Türk parasına çevrilir. Merkez Bankasıncı Resmi Gazete’de ilan edilmeyen dövizlerin Türk parasına çevrilmesinde vergiyi doğuran olayın meydana geldiği tarihteki cari kur esas alınır.

Konaklama hizmetinin müşteriye acenta tarafından konaklama vergisi dahil satılması ve bu durumun konaklama tesisine ispat ve tevsik edilmesi şartıyla, konaklama vergisi konaklama tesisi tarafından konaklama hizmetine ilişkin acentaya düzenlenecek faturada gösterilir.

Örnek 1: Tatil köyü işleten (A), bünyesinde bulunan tek kişilik odanın 10/7/2023-15/7/2023 tarihlerini kapsayan beş gecesini (B) kişisine 14/3/2023 tarihinde KDV hariç 200 avroya satmıştır. Buna göre, (A)’nın (B) kişisine hizmeti sunmasıyla birlikte düzenleyeceği faturada matrah olarak, 200 avronun 15/7/2023 tarihinde geçerli olan döviz alış kuru üzerinden Türk lirası karşılığını gösterecektir.

Örnek 2: Otel işleten (C), bünyesinde bulunan üç adet odanın 30/7/2023-4/8/2023 tarihlerini kapsayan beş gecesini (D) acentasına 9/1/2023 tarihinde KDV hariç 20.000 Türk lirasına satmıştır. (D) acentası 15/5/2023 tarihinde, odaların tamamını aynı dönem için KDV hariç 22.000 Türk lirasına (E) turist grubuna satmış ve müşteriye yapılan satış bedeline konaklama vergisinin dahil olduğunu konaklama tesisine konaklama hizmeti sunulmadan önce ispat ve tevsik etmiştir. Buna göre, (E) turist grubuna hizmetin sunulmasıyla birlikte mükellef (C) tarafından 4/8/2023 tarihinde konaklayanların tamamının bilgilerini içerecek şekilde (D) acentasına düzenlenecek faturada 20.000 Türk lirası matrah üzerinden konaklama vergisi hesaplanacaktır. Acenta (D)’nin müşteriye satış bedeline konaklama vergisi tutarını dahil etmemesi durumunda ise vergi, konaklayana otel tarafından hizmetin sunulmasını takiben düzenlenecek ve sadece konaklama vergisini ihtiva edecek olan faturada gösterilir.

Mükellefin, konaklama hizmetine ilişkin düzenlediği faturada ayrıca gösterdiği ticari teamüllere uygun iskontoların konaklama vergisi matrahından indirilmesi mümkündür.

Tesis bünyesi dışındaki hizmetleri de kapsayacak şekilde yapılan ve hizmet sunumları ayrı faturalandırılan veya aynı faturada ayrıca gösterilen satışlarda, konaklama vergisi matrahının, konaklama hizmetine ilişkin emsal bedelden düşük olmamak üzere, konaklama hizmeti ile tesis bünyesi dışında sunulan diğer hizmetlerin bedellerinin objektif bir yöntemle belirlenmesi suretiyle tespit edilmesi gerekir.

Aynı şekilde, toplantı, kongre, sempozyum ve benzeri organizasyon hizmetlerinin konaklamayı içerecek şekilde sunulması durumunda, konaklama vergisi matrahının, konaklama hizmetine ilişkin emsal bedelden düşük olmamak üzere, organizasyon ve konaklama hizmetlerinin bedellerinin objektif yöntemle belirlenmesi suretiyle tespit edilmesi gerekir.

Konaklama hizmetine ilişkin bedelin mal, menfaat, hizmet gibi paradan başka değerler olması halinde matrah, Vergi Usul Kanununun 267 nci maddesi hükümlerine göre tespit olunur.

Mükellefin hizmet satış bedelinin emsal bedeline göre açık bir şekilde düşük olduğu ve bu düşüklüğün mükellefçe haklı bir sebeple açıklanamadığı hallerde matrah olarak emsal bedel esas alınır. Tesisi işletenler ile yakınlarına, personeline veya üçüncü kişilere bedelsiz verilen konaklama hizmetinde de matrah olarak emsal bedel esas alınır.

B. Oran ve Yetki

Kanunun 34 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca, konaklama vergisinin oranı % 2'dir.

Aynı fıkra uyarınca, Cumhurbaşkanı, bu oranı bir katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye, bu sınırlar içinde farklı oranlar tespit etmeye yetkilidir.

C. Verginin Belgelerde Gösterilmesi

Kanunun 34 üncü maddesinin altıncı fıkrası uyarınca, konaklama vergisi, konaklama tesislerince düzenlenen fatura ve benzeri belgelerde ayrıca gösterilir. Bu vergiden herhangi bir ad altında indirim yapılamaz. Bu vergi, KDV matrahına dâhil edilmez.

Konaklama hizmetinin sunumundan önce fatura ve benzeri belge düzenlense dahi, bu belgede konaklama vergisi gösterilmez.

Örnek 1: Otel işleten (A) tarafından KDV hariç 5.000 Türk lirası karşılığında sunulan tam pansiyon konaklama hizmetine ilişkin olarak

7/2/2023 tarihinde müşteriye düzenlenen faturada aşağıdaki bilgilere yer verilir.

Konaklama Bedeli (KDV hariç)	: 5.000 TL
Hesaplanan Konaklama Vergisi Tutarı (5.000 TL x 0,02=)	: 100 TL
KDV Matrahı	: 5.000 TL
Hesaplanan KDV Tutarı (5.000 TL x 0,08=)	: 400 TL
GENEL TOPLAM	: 5.500 TL

Örnek 2: Tatil köyü işleten (B) tarafından, 6/8/2023-10/8/2023 tarihlerini kapsayan dört gece her şey dahil konaklama hizmeti, 15/3/2023 tarihinde KDV hariç 2.000 Türk lirası karşılığında (C) acentasına; acenta tarafından da 3/4/2023 tarihinde müşteri (D)'ye 2.400 Türk lirası karşılığında satılmıştır. Acenta (C) tarafından müşteri (D)'ye yapılan satış konaklama vergisi hariç olarak gerçekleşmiştir. Bu durumda mükellef (B) tarafından konaklayan (D)'ye sadece konaklama vergisine ilişkin düzenlenen faturada aşağıdaki bilgilere yer verilir.

Hesaplanan Konaklama Vergisi Tutarı (2.000 TL x 0,02=)	: 40 TL
GENEL TOPLAM	: 40 TL

Örnek 3: Otel işleten (R), bünyesinde bulunan bir odanın beş gecesini (S) acentasına 15/2/2023 tarihinde KDV hariç 10.000 Türk lirasına satmış, söz konusu oda aynı süre için (T) kişisine (S) acentası tarafından da tüm vergiler dahil 12.000 Türk lirasına satılmış ve müşteriye yapılan satışın konaklama vergisi dahil olduğu konaklama tesisine tevrik edilmiştir. Buna göre, hizmetin sunulmasından sonra mükellef (R) tarafından acenta (S)'ye düzenlenen faturada aşağıdaki bilgilere yer verilir.

Konaklama Bedeli (KDV hariç)	: 10.000 TL
Hesaplanan Konaklama Vergisi Tutarı (10.000 TL x 0,02=)	: 200 TL
(Konaklayan T'nin Adı Soyadı)	
KDV Matrahı	: 10.000 TL
Hesaplanan KDV Tutarı (10.000 TL x 0,08=)	: 800 TL
GENEL TOPLAM	: 11.000 TL

VI- VERGİLENDİRME İŞLEMLERİ

A. Vergilendirme Dönemi

Kanunun 34 üncü maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca, konaklama vergisinde vergilendirme dönemi, faaliyette bulunulan takvim yılının birer aylık dönemleridir.

B. Verginin Beyanı

Kanunun 34 üncü maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca, her bir vergilendirme dönemine ait konaklama vergisi, vergilendirme dönemini takip eden ayın yirmi altıncı günü akşamına kadar KDV yönünden bağlı olunan vergi dairesine, KDV mükellefiyeti bulunmayanlarca ise tesisin bulunduğu yer vergi dairesine beyan edilir.

Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi kapsamında konaklama vergisine ilişkin tüm beyannamelerin elektronik ortamda verilmesi uygun bulunmuştur.

Konaklama Vergisi Beyannamesini;

a) 30/9/2004 tarihli ve 25599 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği Sıra No:340 ile Hazine ve Maliye Bakanlığınca yapılan diğer düzenlemelere göre beyannamelerini elektronik ortamda kendileri gönderme şartlarını taşıyan mükellefler,

b) Gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunmamakla birlikte konaklama vergisini beyan etme zorunluluğu bulunanlar,

elektronik ortamda kendileri gönderebileceklerdir.

Hazine ve Maliye Bakanlığınca yapılan düzenlemeler kapsamında bu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce kendileri tarafından elektronik ortamda beyanname göndermek üzere kullanıcı kodu, parola ve şifre alan mükellefler mevcut kullanıcı kodu, parola ve şifrelerini kullanarak Konaklama Vergisi Beyannamesini gönderebileceklerdir.

Gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunmamakla birlikte konaklama vergisini beyan etme zorunluluğu bulunanlardan beyannamelerini elektronik ortamda kendileri göndermek için talepte bulunanlara, 340 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde belirtilen usul ve esaslara göre yetkili vergi dairesince kullanıcı kodu, parola ve şifre verilecektir. Anılan mükellefler talep etmeleri halinde Konaklama Vergisi Beyannamelerini aracılık yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiler vasıtasıyla 340 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde yer alan usul ve esaslar doğrultusunda gönderebileceklerdir. Bu durumda ilk beyanname gönderilmeden önce gerekli kayıt işlemlerinin yapılması için yetkili vergi dairesine müracaat edilmesi gerekmektedir.

Konaklama Vergisi Beyannamesini elektronik ortamda bizzat gönderme şartlarını taşımayan mükelleflerin (adi ortaklıklar dahil) elektronik beyanname gönderme aracılık yetkisi almış bulunan gerçek veya tüzel kişiler vasıtasıyla 340 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ekinde yer alan sözleşmelerden durumuna uyan sözleşmeyi düzenlemek suretiyle elektronik ortamda göndermeleri gerekmektedir.

KDV mükellefiyeti bulunan mükellefler işlettikleri tüm konaklama tesislerinin hesapladığı toplam vergiyi, KDV yönünden bağlı bulundukları vergi dairesine verecekleri tek beyannameyle beyan ederler.

KDV mükellefiyeti bulunmayanlar, her bir konaklama tesisinin hesapladığı vergiyi, konaklama tesisinin bulunduğu yerdeki vergi dairesine verecekleri beyanname ile beyan ederler. Bunların, bu Tebliğin (III) numaralı bölümü kapsamında birden fazla konaklama tesisi için tek mükellefiyet tesis ettirmeleri durumunda, konaklama tesislerinin hesapladığı toplam vergiyi tek beyannameyle beyan ederler.

Konaklama vergisi mükellefleri, bir vergilendirme döneminde vergiye tabi işlemleri bulunmasa dahi bu dönemlerle ilgili olarak beyanname vermek zorundadır.

Kanunun 34 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrası uyarınca, Konaklama Vergisi Beyannamesinin şekil, içerik ve ekleri Gelir İdaresi Başkanlığınca belirlenir ve elektronik ortamda mükelleflerin kullanımına sunulur. Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamenin şekil, içerik ve eklerinde değişiklik yapmaya yetkilidir.

C. Tarh İşlemleri

1. Tarh Yeri

Konaklama vergisi, mükellefin KDV yönünden bağlı bulunduğu vergi dairesince, KDV mükellefiyeti bulunmayanlar bakımından ise konaklama tesisinin bulunduğu yer vergi dairesince tarh olunur.

KDV mükellefiyeti bulunmayıp bu Tebliğin (III) numaralı bölümü kapsamında birden fazla konaklama tesisi için tek mükellefiyet tesis ettiren mükellefler bakımından konaklama vergisi, beyannamenin verildiği yer vergi dairesince tarh olunur.

2. Tarhiyatın Muhatabı

Konaklama vergisi, bu verginin mükellefi olan gerçek veya tüzel kişiler adına tarh olunur.

Mükellefin adi ortaklık olması durumunda, verginin ödenmesinden müteselsilen sorumlu olmak üzere, ortaklardan herhangi biri tarhiyata muhatap tutulur.

Ç. Verginin Ödenmesi

Konaklama vergisi, beyanname verme süresi içinde ödenir.

D. Düzeltme

Konaklama vergisinin yersiz veya fazla hesaplanması durumunda gerek mükellef gerekse alıcı/konaklayan nezdinde işlemin söz konusu vergi uygulanmadan önceki hale döndürülmesi esastır. Bu bakımdan, fazla veya yersiz olarak hesaplanan vergi, öncelikle mükellef tarafından alıcıya/konaklayana iade edilecek ve ilgili dönem beyanları düzeltilecek olup, mükellefin söz konusu işlemleri yapmasına mukabil fazla veya yersiz hesaplanan ve Hazineye ödenen verginin iadesi, 10/10/2013 tarihli ve 28791 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:429)’nde öngörülen usul ve esaslar çerçevesinde Standart İade Talep Dilekçesi ile nakden ya da bu dönemdeki veya gelecek dönemlerdeki vergi borçlarına mahsuben talep edilebilecektir.

Yürürlük

Bu Tebliğ 1/1/2023 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Bu Tebliğ hükümlerini Hazine ve Maliye Bakanı yürütür.